

Գրիգորի բուրովին ամենայն ոսկերօքն
հանդերձ յաշխարհն Հայոց յԱյրարատեան գա-
ւառն ի Վաղարշապատ քաղաք, և հանգուցեալ ի
նորաշէն յարկս եկեղեցւոյն, զոր մեծին Ներսիսի
շինեալ էր յանուն սրբոյն Գրիգորի, Այս եղաւ
Ներսէս Գ. Շինող կաթողիկոսի ժամանակ (632—
671 թ), որն և կանգնեց Ս. Լուսաւորչի յիշա-
տակի համար մի հոյակապ եկեղեցի. նորա աւե-
րակներն այսօր էլ կան Վաղարշապատի արեւելեան
կողմը Երևանու ճանապարհի վերայ և կոչուում են
Խանգարած Եկեղեցի, Հին ժամանակ այդ եկեղեցու
անունն էր «Առապարի Ս. Գրիգոր» կամ «Զուարթ-
նոց Եկեղեցի». Սէբէոս եպիսկոպոսն Է. դարում
այդ եկեղեցու մասին պատմում է, թէ Ներսէս Գ.
կամեցաւ «շինել իւր բնակութիւն մերձ առ սուրբ
եկեղեցեացն որ ի Վաղարշապատ քաղաքին ի վերայ
ճանապարհին, յորում ասեն, ընդ առաջ եղև թա-
գաւորն Տրդատ սրբոյն Գրիգորի. շինեաց անդ և
եկեղեցի մի յանուն երկնաւոր Զուարթնոցն, որոց
երևեալ ի տեսլեան սրբոյն Գրիգորի. և շինեաց ե-
կեղեցին բարձր շինուածովք և չքնաղ զարմանա-
լեօք արժանի աստուածային պատուոյն, որում նուի-
րեացն», Իսկ Յովհաննէս կաթողիկոս Գրասխանա-
կերտցին յիշատակում է, որ Ներսէս Գ. նոյն եկե-
ղեցու հիմքումն ամփոփեց Ս. Լուսաւորչի մա-
սունքները, «ի ներքոյ չորից սեանցն հաստահեղու-